

رابطه ایران و عربستان با «آل سعود» نمی‌شود

اگر بخواهیم اقدامات رژیم سعودی را در کشورهای دیگری نظیر سوریه، بحرین، لیبی، مصر، افغانستان، پاکستان، آذربایجان، مالی، نیجریه و الجزایر، سومالی و سودان مرور کنیم و دست‌های خونین این رژیم را نشان دهیم متنوی هفتاد من کاغذ می‌شود. در همه این موارد اقدامات جمهوری اسلامی مبتنی بر کمک به مردم بدون چشمداشت یا بدون دست یازیدن به شیوه‌های نامشروع و غیرمدنی بوده است.

به گزارش آران نیوز: سعدالله زارعی در سرمقاله امروز کیهان نوشت:

اراده ایران در طول دوران پس از پیروزی انقلاب اسلامی هیچگاه مبتنی بر قطع رابطه با همسایگان خود از جمله «دولت سعودی» نبوده است. حتی آنگاه که حضرت امام خمینی رضوان‌الله تعالی‌علیه پس از جنایت آل‌سعود در جریان حج سال ۱۳۶۶ مجازات آل‌سعود به عنوان عامل و امر جنایت را لازم شمردند و اقدامات آنان را بدتر از جنایات صدام حسین در تحمیل جنگ علیه ایران دانستند، قطع رابطه با ریاض مدنظر جمهوری اسلامی ایران نبود. در عین حال یک علل بنیادی، همیشه عربستان را برای ایران به «کشوری خاص» تبدیل کرد که مانع گرم شدن رابطه دو همسایه گردید. این عامل بنیادی هنوز و تا زمانی که رژیم آل‌سعود بر کشور همسایه‌مان حکومت می‌کند وجود دارد.

رژیم آل‌سعود بر مبنای پذیرش مسئولیت‌هایی که یک دولت در قبال شهروندان خود و میهمانان برعهده دارد، بنا گذاشته نشده و از این رو رفتار آن طی حدود ۸۶ سالی که از تأسیس آن می‌گذرد در قاعده یک دولت متمدن نبوده است کافی است که به اقدام و قبیح این رژیم در اعدام بدون دلیل حدود ۸۰ شهروند خود در سال گذشته که یکی از آنان عالم وارسته اسلام- آیت‌الله شیخ نمر باقر النمر- بود نگاه بیندازیم تا میزان توجه این دولت به حقوق و حیثیت شهروندان خویش مشخص شود و یا کافی است به اقدام جبارانه و سفاکانه این رژیم در حج ۶۶ و نیز حج ۹۴ که جان هزاران انسان متدین و عارف را گرفت، نگاهی بیندازیم تا میزان پایبندی آن به قوانین و عرف جوامع متدین و متمدن معلوم گردد رژیمی که سبب قتل چند هزار انسان الهی در حرم امن الهی و در منا می‌شود و از کنار آن به سادگی می‌گذرد یک رژیم استثنایی است و در برقراری رابطه طبیعی با آن یک علت سلبی بنیادی وجود دارد.

در عین حال از آنجا که دو شهر مقدس مکه و مدینه و نیز بیت‌الله‌الحرام در این کشور واقع شده است و نیز اقامه حج وابسته به داشتن رابطه با این دولت است، جمهوری اسلامی تلاش کرده است تا به یک حد متوسط از استانداردهایی که برای حفظ جان و حرمت شهروندان مستطیع خود نیاز دارد و نیز به حداقلی که برای انجام درست مناسک حج لازم است، قناعت کند و تا آنجا که می‌تواند با شرایط سخت حاکم بر این دو شهر مقدس- که از سوی رژیم سعودی بر آن‌ها تحمیل شده است- کنار بیاید. و سفر اخیر یک هیئت از سازمان حج و نمایندگی ولی فقیه در سازمان حج و زیارت بر این اساس صورت گرفت.

جدای از حج، جمهوری اسلامی در سطح منطقه جا به جا با مسایلی مواجه است که به نوعی به سیاست‌های نابخردانه این رژیم مربوط می‌شود. در این میان جمهوری اسلامی بدون اینکه درصدد تنش با همسایه جنوبی خود شود، ناچار است سیاست مستقل خود را که با موازین اسلامی و عرف جوامع انطباق دارد پیگیری نماید. در بسیاری از این موارد میان سیاست‌ها و خط مشی‌های ایران و عربستان اختلاف بنیادین وجود دارد و از این رو در نقطه مقابل پیگیری سیاستی مستقل و مبتنی بر موازین، همراه شدن با سیاست‌هایی غیراخلاقی و غیرانسانی است که طبعاً از جمهوری اسلامی همراهی با چنین سیاست‌هایی انتظار نمی‌رود. به مواردی از آن اشاره می‌کنیم:

۱- در جنبه روابط با همسایگان، سیاست جمهوری اسلامی مبتنی بر حسن همجواری و عدم مداخله در امور آن‌ها و در عین حال کمک به این کشورها برای مقابله با بحران‌ها و کاهش آلام مردم است. نمونه‌هایی از این سیاست را می‌توان از افغانستان تا لبنان و فلسطین و از کشورهای آفریقایی تا کشورهای آمریکای لاتین ملاحظه کرد. در تمام این کشورها، ایران در ساخت دفاعی و امنیتی آنان مشارکت داشته و در وقتی که این کشورها با بحران‌های امنیتی مواجه بوده‌اند، در کنارشان قرار داشته. به آنان «کمک‌های مؤثر» کرده است در بسیاری از این بحران‌ها، اگر کمک مؤثر ایران نبود، ملت‌های مسلمان و یا مستضعف قادر به عبور از آن نبوده و زیر شرایط آن از بین می‌رفتند. مثلاً اگر کمک ایران به لبنانی‌ها نبود لبنان هنوز در اشغال رژیم صهیونیستی قرار داشت و در جنگ ۳۳ روزه هم مردم لبنان، جنگ را باخته بودند امروز هم اگر رژیم صهیونیستی در خود یارای تجاوز به این کشور را نمی‌بیند به واسطه کمک مؤثر ایران است. در همین لبنان، رژیم سعودی بصورت متحد رژیم صهیونیستی عمل کرده است تا جایی که نخست‌وزیر وقت اسرائیل- ایهود اولمرت- با صراحت و در تلویزیون گفت: مقامات سعودی، پیش از آغاز جنگ ۳۳ روزه هزینه آن را یکجا پرداخته‌اند.

مثال دیگر عراق است که اگر کمک مؤثر ایران نبود، آمریکا هنوز این کشور را در اشغال نظامی خود داشت و در مرحله بعد هم اگر کمک مؤثر و ویژه و به موقع ایران نبود این کشور و حداقل بخش‌هایی از کشورهای مجاور عراق در سیطره گروه تروریستی داعش قرار داشت کم‌اینکه اگر کمک ایران نبود هرگز از خاک عراق اشغال شده، نظامی دمکراتیک و مردمی پدید نمی‌آمد و نیز اگر کمک مؤثر ایران نبود، عراق هم‌اکنون کانون درگیری‌های اقوام علیه یکدیگر بود. در همین عراق رژیم سعودی با تربیت و آموزش تروریست‌ها، اعزام آنها و دادن پایگاه آموزشی و بذل مال فراوان، تلاش زیادی کرد تا نظم نوین در عراق شکل نگیرد و هر قوم، قوم دیگر را در معرض اقدامات تروریستی قرار دهد. پناه گرفتن سران فتنه‌گر طوایف عراقی- شامل طارق الهاشمی و...

در عربستان و برخورداری از حمایت آنان یک فهرست از مداخلات آشوب طلبانه رژیم عربستان به حساب می‌آید. مثال دیگر یمن است که ایران با تایید انقلابی که در مارس ۲۰۱۱ - اسفند ۱۳۸۹ - علیه رژیم علی‌عبدالله... صالح راه افتاد در کنار مردم یمن قرار گرفت و آنگاه که این مردم در معرض جنگ ویرانگر سعودی قرار گرفتند، تلاش‌های ایران معطوف به پایان دادن به تجاوز و پایدارسازی مقاومت مردم در برابر تجاوز گردید و این اقدام موثر ایران سبب ناکام شدن متجاوز و گروه‌های شورشی وابسته به متجاوز شده است. عملکرد عربستان در یمن به عنوان کشوری مظلوم دقیقاً در مقابل اقدامات حمایتی ایران قرار دارد. عربستان با قلدری درصدد برآمده است تا رئیس‌جمهور مستعفی که جایگاهی در مردم ندارد را به این مردم تحمیل کند و به هیچ ساز و کاری غیر از آن رضایت نمی‌دهد و حال آنکه تعیین مقامات در هر کشوری حق مردم آن کشور است. دخالت ضد مردمی عربستان در یمن کار را به جایی رساند که این کشور به جنگی بزرگ در زمین، هوا و دریا علیه مردم این کشور دست زد که ماحصل آن تاکنون بیش از ده هزار کشته و ده‌ها هزار زخمی و ویرانی ده‌ها هزار منزل مردم بوده است. اگر بخواهیم اقدامات رژیم سعودی را در کشورهای دیگری نظیر سوریه، بحرین، لیبی، مصر، افغانستان، پاکستان، آذربایجان، مالی، نیجریه و الجزایر، سومالی و سودان مرور کنیم و دست‌های خونین این رژیم را نشان دهیم مثنوی هفتاد من کاغذ می‌شود. در همه این موارد اقدامات جمهوری اسلامی مبتنی بر کمک به مردم بدون چشمداشت یا بدون دست یازیدن به شیوه‌های نامشروع و غیرمردنی بوده است.

۲- در عرصه مناسبات کلان هم، رژیم کنونی عربستان در طول دوران نزدیک به ۹۰ سال خود، با قدرت‌های استعماری که در جنگ با مسلمین بوده‌اند هم‌پیمان بوده است - تاریخ به ما می‌گوید پیدایی رژیم سعودی نه بر مبنای توافق محمد بن سعود و محمد بن عبدالوهاب بلکه براساس نقشه‌های انگلیسی و با هدف فروپاشی قدرت مسلمانان در شبه قاره و امپراتوری عثمانی بوده است. نقش رژیم سعودی و سایر عوامل عربستانی نظیر شریعت حسین در اشغال فلسطین و واگذاری آن به رژیم صهیونیستی هم سیاهه دیگری از عملکرد شوم رژیم سعودی است امروز رژیم حاکم بر ریاض مدیریت روابط عربی و اسلامی با رژیم صهیونیستی را در دست دارد و در حال انعقاد پیمان‌های امنیتی، سیاسی و اقتصادی با این رژیم است. با این وصف بعضی از تحلیلگران بدون توجه به خصلت تجاوزکارانه آل سعود، برقراری روابط عادی و مبتنی بر احترام متقابل ایران با این رژیم را امکان‌پذیر و مطابق با منافع دو ملت ارزیابی می‌نمایند و این در حالی است که رژیم سعودی اساساً به رابطه‌ای انسانی و توأم با احترام به هیچ ملتی در منطقه از مصر، ترکیه، کویت، امارات، یمن تا دیگر ملت‌ها نگاه نمی‌کند و تفرعن قارونی آن مانع چنین ارتباطی است پس برای اصلاح روابط باید تغییری در این سیاست‌ها و سیاستگذاران و آمران پشت صحنه روی دهد وگرنه فکر کردن به رابطه مفید آب در غربال ریختن است.

منبع: کیهان